

— Jag kommer att sakna kontakten med kunderna

I dag stänger Anna-Greta Jonsson igen sin lanthandel i Rumma ute på den ätvidabergska landsbygden. En av de sista kunderna är grannen Ingegerd Hydén som kommer att sakna sin affär där hon handlat sedan barnsben.

Sedan 1945 har Anna-Greta Jonsson stått bakom disken och betjänat kunder i Rumma lanthandel. De sista fyra åren har hon ensam svarat för rulljansen. I dag stänger hon för gott.

Därmed försvinner den sista lanthandeln i den delen av Hannäs.

— Det är tråkigt, säger Ingegerd Hydén som bor nästgårds. Här har jag sprungit sedan jag var barn. Man har vant sig vid att ha affär och

dagligvaror inom räckhåll. Nu vet jag inte hur det skall bli.

Känns svårt

— Jag tycker själv det känns svårt, säger Anna-Greta Jonsson, som berättar att affären har anor sedan ett 70-tal år tillbaka. Tillsammans med maken övertog hon rörelsen efter svärföräldrarna som startade den 1925.

— Jag kommer att sakna kontakten med mina kunder. Men jag orkar inte hålla på längre. Det är för tungt och arbetsamt och väldigt bundet. Omsättningen är för liten. Det lönsar sig inte heller att ha någon anställd. Det är endast under sommarmånaderna då försäljningen ökar som jag haft hjälp av en skolflicka.

Julkappar

När det gick som bäst betjänades bortåt 75 hushåll. I dag är ca 60 hushåll kvar. Förr fanns här allt som hör en väl-sorterad lanthandel till. Manufaktur, redskap av olika slag, porslän, pappersvaror och så förstås matvaror och andra förnödenheter.

— Det var roligt när våra kunder kom hit och julhandlade, berättar Ann-Greta. Alla köpte sina julklappar här. Stora och små följdes åt. Man träffades och pratade. Lanthandeln var en samlingspunkt.

Lösvikt

— På ett sätt har det blivit bättre, tycker Anna-Greta. Alla varor kommer paketerade. Det är inte så väldigt

länge sedan som det mesta kom i lösvikt. Det tog tid att stå och väga. Krita, som var en stor handelsvara, var det värsta. Den rök omkring och stod som ett moln.

Det är mycket folk i affären den näst sista dagen. Håkan Kindstrand kommer med postbilen, pratar en stund, tar adjö och tycker som de andra att det blir tomt när affären slår igen. Han har ibland haft med sig varor till sina kunder utmed postvägen. Tidigare hämtade också många sin post i affären.

De sista kunderna

Nu diskuteras det man och man emellan hur det skall bli i fortsättningen. I det lilla och trånga utrymmet trängs de sista kunderna för att handla av det som finns kvar. Det börjar bli tomt på hyllorna.

Riktig semester

Anna-Greta Jonsson som inte haft någon längre ledighet på många, många år, tänker ta en riktig semester och resa bort.

— Litet har jag väl planerat detta för att komma i från de första dagarna efter stängningen. För visst blir det tomt. Det är som att klippa av en tråd. Någon efterträdare blir det nog inte. Det kräver för stora insatser.

Och några bland kunderna säger:

— Var skall vi nu träffas och prata?

BRITA PETERSSON